

64 SERİ NO'LU GELİR VERGİSİ GENEL TEBLİĞİ

Belge türü	Tebliğ
Kanun	GELİR VERGİSİ KANUNU
Tebliğ grubu	GELİR VERGİSİ GENEL TEBLİĞLERİ
Tarih	17.07.1964
Sıra no	64

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun bazı madde ve fıkralarının değiştirilmesini ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesini öngören 26/6/1964 günlü ve 484 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 91 inci maddesinin üçüncü fıkrası ve aynı kanunun 113 üncü maddesi hükümleri değiştirilmiş bulunmaktadır.

Gelir Vergisi Kanununda gider bildirimi ve gider esası adıyla anılan ve bu vergide güvenliği sağlamak amacıyla yer almış bulunan bu hükümlerin işleyişindeki aksaklıklar sebebiyle beklenen faydayı sağlayamadığı için yapıldığı Hükümet tasarısına ait gerekçede belirtilmiş olan değişikliklerin mahiyeti aşağıda açıklanmıştır :

A _ Gider bildiriminde bulunacak ve bildirilecek giderler :

1. Gider bildiriminde bulunacaklar :

Gelir Vergisi Kanununun 91 inci maddesinin üçüncü fıkrasının bu kanunla değiştirilmesinden evvelki hükmüne göre, tam mükellefiyete tabi ve yıllık beyanname vermeğe mecbur olanlar, bu fıkra da sözü edilen giderleri bildirmeğe mecbur idiler ve bu gibiler hakkında gider esasına göre matrah tâyini mümkündü.

Değişik hükümle bir kısım kazanç sahipleri bu mecburiyetin dışında tutulmuşlardır.

Ezcümle geliri;

a) Götürü gider usulüne göre tesbit edilen ziraî kazançlardan,

b) Sair kazanç ve iratlardan,

c) Ücretlerden,

veya bunların toplamından ibaret olanlarla,

d) 87 nci maddede yazılı ihtiyarî toplama hakkından faydalanma imkânına sahip menkul ve gayrimenkul sermaye iradı sahipleri gider bildiriminde bulunmayacaklar ve haklarında gider esasına göre bir matrah tâyini söz konusu olmayacaktır.

Bunlar dışında kalan tam mükellefiyete tabi gelir vergisi mükelleflerinin 91 inci maddede yazılı giderleri bildirmeleri mecburidir. Bu giderleri kısmen veya tamamen bildirmemiş olanlar hakkında Vergi Usul Kanununun 352 nci maddesine yeniden eklenmiş bulunan 5 numaralı bent hükmüne müsteniden ikinci derecede usulsüzlük cezası uygulanır ve tabiatıyla bildirilmeyen giderler idarece tesbit olunur.

Bilindiği gibi, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 202 sayılı Kanunla değişik 87 nci maddesinde, ticarî, meslekî ve ziraî (götürü gider usulüne göre ziraî kazancı tesbit edilenler hariç) kazançları için yıllık beyanname verenlerle dar mükellefiyete tabi olanlar hariç, gelir vergisi mükelleflerinden, yıllık beyana tabi gayrisâfi kazanç ve iratlarının toplamı 10.000 lirayı aşmayanların bu kazanç ve iratlarından vergisi tevkif suretiyle kesilmiş olanlarını, beyannamelerine ithal etmeleri ihtiyarîdir.

Bu hükmün, 91 inci maddenin yukarıda izah olunan fıkrası hükmü ile birlikte tetkiki sonucunda, sadece sair kazanç ve iradı, ücretleri ve götürü gider usulüne göre tesbit olunan ziraî kazançları için beyanname vermiş olanlarla ücretleri hariç diğer kazanç ve iratlarının yıllık toplamı 10.000 lirayı aşmadığından dolayı, yukarıda mahiyeti açıklanan 87 nci madde gereğince; münhasıran üzerinden tevkif suretiyle vergisi alınmamış olan kazanç ve iratlarını beyannamelerinde göstermekle yetinebilecekler, 91 inci maddede yer alan giderleri bu beyannamelerinde bildirmeyecekler ve dolayısıyla bu gibiler hakkında gider esası uygulanmayacaktır.

Görülüyor ki yıllık beyanname veren ticarî ve meslekî kazanç sahipleri ile gerçek usulde vergiye tabi ziraî kazanç sağlayanlar, herhalükârde, gider bildiriminde bulunacaklardır.

Geliri ücretlerden, sair kazanç ve iratlardan, götürü gider usulüne göre tesbit edilen ziraî kazançlardan veya bunların toplamından ibaret olanlar yıllık beyanname verseler dahi gider bildiriminde bulunmayacaklardır. Vergiye

